

Creure en el verd

El poeta, narrador, crític i periodista Andreu Gomila (Palma, 1977) no es prodiga gaire en els cercles literaris, però gestiona bé la seva independència i llibertat per anar construint lentament una obra ben sòlida. Ara acaba de publicar el seu quart poemari, *Carrer dels dies*.

Al nou llibre ha construït un pont per unir o sintetitzar intel·ligentment les dues línies, la narrativa i la lírica, que caracteritzaven la seva obra poètica fins ara. La narrativització confereix una voluntat de cadència i d'interès humà al conjunt, mentre la lirització dota els textos d'unicitat i intensitat.

Carrer dels dies és un llibre molt ben construït, que es va desplegant gradualment per posar en relleu la calculada substància intel·lectual. De fet, els tres estadis importants en el procés que Carl Gustav Jung anomenava individuació, és a dir, els tres estadis que ens condueixen a la integritat psicològica: la infantesa, l'assoliment de la llibertat personal i l'assumpció de la maduresa. Per aquest motiu, el recull comença amb la recreació de la joventut, seguida de la seva sortida al món, i es clou, triomfalment, amb un poema bellíssim sobre el naixement de Maria, la primera filla de l'autor.

En principi, l'evolució de la vida interior del poeta vertebrava el llibre, però les coses no acaben aquí. Gomila té un gran sentit de l'alteritat i la responsabilitat social, de manera que el resseguiment de la seva vida personal sempre es projecta cap a una visió més global i universal.

El llibre està concebut com un viatge per una vida i la vida. Els escenaris de Londres, París, Buenos Aires, Berlín, Viena, Ciutat de Mèxic, no són gens gratuïts. Ni els molts de Barcelona. Parlant d'ell mateix, Gomila acaba reflectint les grans qüestions que afecten la humanitat actualment: la pèrdua, la recerca de la felicitat i la permanència, el pas del temps, la violència, la pobresa, la solitud, la mentida, la història, la llibertat, la realitat física, les relacions, el desig d'utopia i també de pau, entre un llarg etcètera de temes de fons.

Carrer dels dies és un llibre que es dreça sobre un estira i arronsa entre contraris. La calidesa, la proximitat i l'autenticitat de la veu contrasta amb el treball minuciós de la llengua i el vers. El to elegíac, a la manera de Joan Alcover, contrasta amb un fort sentiment vitalista. El criticisme declarat contrasta amb una humanitat essencial.

Lectors, aneu-hi amb compte. *

Projecció universal

El resseguiment de la vida personal del poeta sempre es projecta cap a una visió més global i universal del seu entorn.

NOVEL·LA JORDI CAPDEVILA

La llengua de les relacions

Un advocat de l'Eixample, Oriol Recasens, ja madur, divorciat, convergent convençut i amb gran prestigi social i econòmic no sap la data més oportuna per celebrar el dia dels enamorats amb el seu amant Robert: sant Jordi o sant Valentí. Com que s'ho pregunta el 14 de febrer i té unes ganes boges de seduir-lo, decideix que ho celebrarà aquest mateix dia. El dilema ve perquè el seu nou amant és un xarnego del barri de Sant Ildefons de Cornellà, convers al catalanisme, dependent de sastreria i que es vol integrar en la societat catalanoparlant. Roberto, de 22 anys, ja és diu Robert, i com que té un problema amb la essa sonora l'advocat contracta un professor que li ensenyi la pronúncia del català més escaient.

Una relació que tindrà fluctuacions: no sempre la essa sonora sexual i nacional sonen prou finament. I encara menys la social. L'Oriol Recasens té contactes amb la flor i nata de la burgesia catalana de l'Eixample i té una vida de relacions àmplia i reconeguda. No sempre li plau presentar Robert als seus amics com ha fet amb altres amants. La relació ha de ser discreta al carrer, encara que en la intimitat arribi a clímaxs mai coneguts. Cal afegir que les classes del professor de fonètica amb el dependent fan els seus estralls i encara emboliquen més la troca. La lluita social pel poder, els desacords identitaris i les sospites de gelosia, juntament amb certs detalls d'hipocresia, són ben presents a la novel·la. Conflictes tractats

amb cert humor i delicadesa al principi però després presentats amb molta duresa, sense concessions i amb un desenllaç dramàtic.

La novel·la, que el mateix autor defineix com un melodrama social i sexual, ressalta per la descripció minuciosa i amb tot detall de les relacions íntimes dels protagonistes amb l'explicació afegida de les sensacions i emocions que exalcen l'esperit en cada moment. Una duresa sexual massa reiterativa que l'autor considera necessària per a l'argument. Una "literatura degenerada", com l'han batejada alguns lectors. L'original va ser rebutjat per totes les editorials on el va presentar, com explica l'autor. Finalment ha sortit publicada per 3i4 després de ser guardonat amb el premi Andròmina. *

La plaça del Diamant de Barcelona és un dels espais urbans pels quals transita el poeta mallorquí FRANCESC MELCION

CARRER DELS DIES
Andreu Gomila
Editorial: Proa (Barcelona, 2012)
Pàgines: 109
Preu: 16 euros

DEPENDENT BEN PLANTAT PER A HEREU SOBIRANISTA
Daniel O'Hara
Premi Andròmina de narrativa
Editorial: 3i4 (València, 2012)
Pàgines: 134
Preu: 12 euros